

14η Σεπτεμβρίου, Ύψωση Τιμίου Σταυρού, το ιερότατο σύμβολο, το λάβαρο και η σημαία της Χριστιανοσύνης!!!

Το ιερότερο σύμβολο του χριστιανισμού είναι ο Τίμιος Σταυρός· η σημαία και το λάβαρο της Εκκλησίας.

Μια φορά ήταν όργανο θανατικής εκτελέσεως των κακούργων και των ατίμων, ξύλο κατασχόνης και κατάρας.

Από τότε όμως που επάνω σ' αυτόν πέθανε ο αναμάρτητος Σωτήρας του κόσμου, ο Σταυρός έγινε "τίμιον ξύλον".

Από τότε το σχήμα του χαράσσεται πάνω στους τάφους των χριστιανών στις κατακόμβες και μετά τους διωγμούς στολίζει τα στέμματα των χριστιανών βασιλέων, υψώνεται επάνω στις εκκλησίες και παντού είναι το φυλακτό και το στολίδι των χριστιανών.

Γι' αυτό σήμερα, που γιορτάζουμε την εύρεση του Τιμίου Σταυρού στα Ιεροσόλυμα από την Αγία Ελένη και την Ύψωσή του από τον άμβωνα της Εκκλησίας, για να τον δει ο κόσμος, γι' αυτό λοιπόν σήμερα ψάλλει η Εκκλησία:

"Σταυρός ο φύλαξ πάσης της οικουμένης·
Σταυρός η ωραιότης της Εκκλησίας...".

Η ιστορική εξήγηση του Τιμίου Σταυρού

Για τους πιστούς της Χριστιανοσύνης η αναπαράσταση του μέσου του μαρτυρικού θανάτου του Θεανθρώπου, ο Σταυρός, είναι σύμβολο Πίστης. Στις Γραφές η λέξη "σταυρός" αναφέρεται και ως "ξύλον" (επί ξύλου κρεμάμενος).

Φαίνεται παράξενο για κάποιον που πενθεί να φιλά και να τιμά το μέσο με το οποίο θανατώθηκε ο Μεσίας του (φανταστείτε στη θέση του Σταυρού την κρεμάλα, το σπαθί, τη λαιμητόμο, κ.ά.), αλλά η **Αποστολική Διακονία** θεωρεί ότι: "η μεγάλη εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού είναι ένας ακόμα σημαντικός εορτολογικός σταθμός της Εκκλησίας μας.

Οι πιστοί την ημέρα αυτή καλούνται να τιμήσουν και να προσκυνήσουν τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου, ώστε να αντλήσουν δύναμη και χάρη από Αυτόν. Η μεγάλη αυτή Δεσποτική Εορτή δίνει επίσης την ευκαιρία σε όλους μας να σκεφτούμε ορισμένες βασικές αρχές και αλήθειες της πίστης μας, οι οποίες είναι συνυφασμένες με τη θεολογία του Σταυρού.

Η Ορθόδοξος Καθολική Εκκλησία μας, η οποία διασώζει μόνη Αυτή ανόθευτη τη Βιβλική και Πατερική Διδασκαλία, αποδίδει την προσήκουσα τιμή στον Σταυρό του Χριστού, ως το κατ' εξοχήν όργανο και σύμβολο της απολυτρώσεως του ανθρωπίνου

γένους. Σε αντίθεση με την ποικίλη ετεροδοξία, η οποία, είτε αδιαφορεί να αποδώσει τιμή στον Σταυρό (Προτεσταντισμός), είτε πολεμά ευθέως αυτόν, ως ειδωλολατρικό σύμβολο (Μάρτυρες του Ιεχωβά).

Η Εκκλησία μας θέσπισε πολλές φορές προσκύνησης και τιμής του Σταυρού καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, με αποκορύφωμα τη μεγάλη εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως, στις 14 Σεπτεμβρίου.”

Η “ιστορική” εξήγηση της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού

Στον επίσημο ιστότοπο της εκκλησίας της Ελλάδας υποστηρίζεται σχετικά με την “ιστορική” εκδοχή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού ότι η ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού από τη βασιλομήτορα Ελένη αναφέρεται από πολλούς ιστορικούς της πρωτοβυζαντινής περιόδου (Σωκράτης, Σωζόμενος Θεοδώρητος, Ρουφίνος και Αμβρόσιος).

Σύμφωνα με τις ιστορικές μαρτυρίες, ο αυτοκράτωρ Αδριανός είχε οικοδομήσει επί του τάφου του Ιησού Χριστού ειδωλολατρικό ναό αφιερωμένο στην Αφροδίτη. Η Αγία Ελένη γνωρίζοντας αυτήν την παράδοση κατεδάφισε τον ναό και κάτω από τα θεμέλιά του βρήκε τρεις σταυρούς.

Προκειμένου να διαπιστωθεί ποιος σταυρός ήταν εκείνος του Ιησού Χριστού, ο επίσκοπος Ιεροσολύμων ακούμπησε το σώμα μίας ευσεβέστατης νεκρής γυναίκας διαδοχικά και με τους τρεις σταυρούς. Μόλις το νεκρό σώμα της γυναίκας ακούμπησε τον Τιμίο Σταυρό αναστήθηκε.

Την επομένη, την 14η Σεπτεμβρίου του 335 έγινε η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού εντός του ναού και σε περιφανές μέρος για να μπορούν να τον δουν και να τον προσκυνήσουν όλοι οι περιχαρείς πιστοί.

Τρεις αιώνες μετά, ο αυτοκράτωρ Ηράκλειος ύψωσε για δεύτερη φορά τον Τιμίο Σταυρό, τον οποίο επανέφερε στα χέρια των Ορθοδόξων μετά από 14 χρόνια κατοχής του από τους Πέρσες.

Κατά τον κ. **Λάμπρο Σκόντζο** (Θεολόγο – Καθηγητή) τα “ιστορικά” δεδομένα είναι κάπως διαφορετικά:

“Το 326 αναχώρησε για τους Αγίους Τόπους η ευσεβής χριστιανή μητέρα του [Κωνσταντίνου] αγία Ελένη. Με τη γενναία επιχορήγηση του Κωνσταντίνου άρχισε το κτίσιμο λαμπρών ναών επί των ιερών προσκυνημάτων. Επίκεντρο ήταν ο Πανάγιος Τάφος του Κυρίου. Στο σημείο εκείνο ο αυτοκράτορας Αδριανός είχε κτίσει το 135, κατά τη δεύτερη καταστροφή της Ιερουσαλήμ, ναό της Αφροδίτης.

Πρώτη ενέργεια της αγίας Ελένης ήταν η ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού, ο οποίος είχε ριχτεί από τους Ρωμαίους σε παρακείμενη χλωματερή.

Σύμφωνα με την παράδοση οδηγήθηκε εκεί από ένα αρωματικό φυτό που φύτρωνε στο μέρος εκείνο, τον γνωστό μας βασιλικό.

Ύστερα από επίπονες ανασκαφές τελικά βρέθηκαν τρεις σταυροί, του Κυρίου και των δύο ληστών.

Οι εκκλησιαστικοί ιστορικοί Φιλοστόργιος και Νικηφόρος αναφέρουν ότι ο Σταυρός του Κυρίου εντοπίστηκε ύστερα από θαύμα, τοποθετήθηκε πάνω σε νεκρή γυναίκα και αυτή αναστήθηκε! Η πιστή βασιλομήτωρ, με δάκρυα στα μάτια παρέδωσε τον Τίμιο Σταυρό στον Πατριάρχη Μακάριο, ο οποίος στις 14 Σεπτεμβρίου του έτους 335 τον ύψωσε στον φρικτό Γολγοθά και τον τοποθέτησε στον πανίερο και περικαλλή ναό της Αναστάσεως, τον οποίο είχε ανεγείρει η Αγία πάνω από τον Πανάγιο Τάφο και ο οποίος σώζεται ως σήμερα.

Το σημαντικό αυτό γεγονός σημάδεψε τη ζωή της Εκκλησίας και γι' αυτό άρχισε να εορτάζεται ως λαμπρή ανάμνηση. Έτσι καθιερώθηκε η μεγάλη εορτή της Παγκόσμιας Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.”

Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού εορτάζεται με ιδιαίτερη λαμπρότητα κάθε χρόνο στις 14 Σεπτεμβρίου. Στις εκκλησίες ψάλλεται, μεταξύ των άλλων, το παρακάτω πασίγνωστο απολυτίκιο «Σώσον Κύριε τον λαόν σου...» και στους πιστούς μοιράζονται κλώνοι βασιλικού, εκκλησιαστική συνήθεια που πηγάζει από την παράδοση ότι στο μέρος που βρέθηκε ο Τίμιος Σταυρός είχε φυτρώσει το αρωματικό αυτό φυτό. Η Εκκλησία επιτάσσει την ημέρα αυτή αυστηρά νηστεία, ως αυτή της Μεγάλης Παρασκευής.

Ας εκκλησιαστούμε και ας ασπαστούμε λοιπόν, με πραγματική ταπείνωση, τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου και ας προσευχηθούμε, δια πρεσβειών της Αγίας αυτού Μητρός, της Παναγίας μας, να σώσει για μια ακόμη φορά το Έθνος μας.

Γράφει
Ο Ευάγγελος Μαυρογόνατος